

hledající poseň

2014 - XV. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

v posledních týdnech a měsících hovoříme hodně na téma našeho sboru a jeho budoucnosti. Tímto úvodníkem chci podnítit naše přemýšlení k tomu, abychom se soustředili na význam slavení bohoslužeb v našem životě.

Nechci tvrdit, že kdo nechodí na bohoslužby, jakoby nežil, ale jistě si dáme za pravdu, že bohoslužby jsou velice dobrý lidský výmysl. A to nejenom proto, že jsou důležitým prostředkem k budování sboru.

Bohoslužby vnášejí do každé neděle jistý řád a celému dni dávají zvláštní kvalitu, která je umocněna tím, když člověka na bohoslužby doprovází jeho rodina.

Zmíněná kvalita začíná již cestou do kostela, které je cizí veškerá naše všednodenní uspěchanost. Chápu, že někdy i v neděli ráno to u nás vypadá jako po zaznění poplašných sirén, vše v chvatu a neslavnostně, a do kostela sotva stíháme začátek. V zásadě ale chápeme, že poklidná cesta do kostela je pro nás darem.

Kvalita neděle pokračuje bohoslužebnou liturgií, která již svým začátkem upomíná na to, proč jsme na bohoslužbách

a k jakému společenství patříme. Vše se děje ve jménu Trojjediného Boha a my, všichni účastníci bohoslužeb, patříme k těm, kteří šli za Jeho zavoláním, za Pánem církve. Při společném zpěvu i poslouchání slov z Písma zakoušíme sílu své víry. Pokud nás při bohoslužbách osloví alespoň něco z toho, získáváme hodně. Bohoslužebná liturgie nám umožňuje vyznávat své viny a prosit o odpuštění.

Jsme-li podepřeni vyznáním církve a obklopeni vírou všech kolem, je naše víra významně posilována. V přímluvných modlitbách, kterými neseme nouzi druhých lidí a druzí zase tu naši, si uvědomujeme nepatrnost vlastních starostí a problémů vzhledem k břemenům těch, kteří opravdu trpí. Požehnání nás propouští z bohoslužeb do služby všedních dní. Máme-li v ní obstát, potřebujeme tu hodinu nedělního rána, hodinu společenství a povzbuzení, jako sůl.

Přeji nám všem s bohoslužbami samé dobré zkušenosti, ať o nich můžeme nejen dobře mluvit, ale také je i nadále obhajovat.

Jana Rumlová

Doba adventní je dávno za námi. Za námi jsou i Týdny modliteb za jednotu křesťanů. Trochu nepochopitelné je, proč je nelze pořádat pod jednou hlavičkou, když se modlíme za totéž a všichni společně, ve stejných kostelích a církvích se stejnými kazateli. Ostatně, na jednom večeru o tom mluvil biskup Hrdlička: Při vraždění křesťanů ve světě se teroristé neptají, k jaké křesťanské církvi oběti náleží. Jsme děti jednoho Boha a nakonec i ti teroristé – islamisté vyznávají stejného Boha. Zmatení jazyků po stavbě babylonské věže stále trvá... Je stále za co prosit. A děkovat za to, že se aspoň my, křesťané, společně modlíme.

Na 11. únor připadá Světový den nemocných. Další příležitost pro naše modlitby, pro návštěvy těch, kterým nemoc

brání být v neděli na službách Božích a radovat se ze společenství s Bohem i lidmi. Nenechávejme návštěvy nemocných jen na naší pastorační pracovníci či sestře faráře.

Společná setkání jsou darem i pro nás v olomouckém sboru. Je to skoro zázrak, že se pravidelně každou neděli setkáváme s blízkými přáteli, s lidmi, kteří jsou nám oporou v starostech i společníky v radostech. Není to samozřejmě v dnešním světě.

Všimli jste si, že nám v kostele na našich nebeských lustrech ubývá žárovek? Nemáte chuť koupit každý aspoň jednu, aby naše kostelové nebe zase zářilo?

Září ovšem naše křesťanská služba, vlastně sestry, které se obětavě přičiňují o rozmanitou službu při různých akcích v našem sboru. Děkujeme!

Ivana Jenišťová

Narozeniny v lednu

V lednovém čísle Posla nedopatřením vypadla část jubilentů, proto nyní zveřejňujeme jejich jména, všem se omlouváme a dodatečně blahopřejeme!

- 3. 1. Jurková Božena
- 3. 1. Žákových Rostislav
- 4. 1. Navrátilová Jiřina
- 7. 1. Kunzfeldová Miloslava
- 7. 1. Malinčíková Johana
- 11. 1. Menšíková Marie
- 12. 1. Horálková Oldřiška

Rozloučili jsme se

- 4. 1. Žákových Rostislav 77 let
- 18. 1. Kašpar Karel 82 let

Narozeniny v únoru

- 7. 2. Zahradníková Jana
- 8. 2. Podgrabinská Lydia
- 11. 2. Kosová Jaroslava
- 11. 2. Novák Ondřej
- 13. 2. Ing. Matějka Jan
- 13. 2. Ryšavá Lucie
- 17. 2. Švecová Miriam
- 20. 2. Blumajer Pavel
- 20. 2. Palatý Otto
- 20. 2. Solichová Magdalena
- 21. 2. Dostálová Anna
- 21. 2. Zbořil Alois
- 24. 2. Focherová Věra
- 26. 2. Juhasová Zdeňka

Program sboru v měsíci únoru 2014

2. 2. neděle	09.00	bohoslužby	
9. 2. neděle	09.00	bohoslužby	
	13.00	bohoslužby	Chválkovice
	14.30	bohoslužby	Hrubá Voda
10. 2. pondělí	18.30	staršovstvo	schůze
11. 2. úterý	14.00	Děti – biblická hodina	
	16.25	konfirmační příprava	
	17.45	biblická hodina	
12. 2. středa	17.00	křesťanská služba	porada
	20.00	Sešlost	u Zajíců
13. 2. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
14. 2. pátek	18.00	Mládež	
15. 2. sobota	16.00	setkání matek	
16. 2. neděle	09.00	bohoslužby	
18. 2. úterý	14.00	Děti – biblická hodina	
	16.25	konfirmační příprava	
	17.45	biblická hodina	
19. 2. středa	20.00	Sešlost	u Solichů
21. 2. pátek	18.00	Mládež	
23. 2. neděle	09.00	bohoslužby	
26. 2. středa	18.00	Dobry večer s hudbou	koncert
	20.00	Sešlost	posezení po koncertě
27. 2. čtvrtek	13.45	Seniorklub	
28. 2. pátek	18.00	Mládež	

Volejbalisté hrají
vždy v neděli
od 18.00 hodin

březen 2014

2. 3. neděle	09.00	bohoslužby	
3. 3. pondělí	18.30	staršovstvo	schůze

Kontakty na zástupce sboru:		
Farářka Jana Rumlová	585 223 223	jana.rumlova@evangnet.cz
Kurátor Jan Matějka	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová	728 289 354	noemi.batlova@centrum.cz

Upozornění pro případné dárce: číslo sborového účtu je 1804603389/0800

Konzervatoř Evangelické akademie - únor 2014

12. února 2014 • 18.00 hod. • Abonentní bonus – „Nebojte se opery“

Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc
Účinkují: studenti a pedagogové KEA
Koncertem vás provede spisovatelka Alena Kastnerová

**Konzervatoř
Evangelické akademie**

Člen Mezinárodní asociace
pro hymnologii, Graz (IAH)

Člen Společnosti pro du-
chovní hudbu, Praha (SDH)

Wurmova č. 13,
772 00 Olomouc,
tel., fax: 585 208 583

14. února 2014 • 19.00 hod.

Reprezentační ples KEA

RCO, Olomouc

Můžete se těšit na: stužkování maturantů,
bohatý program s půlnočním překvapením,
kapelu Třinácti band, soubor dechových
nástrojů konzervatoře,...

18. února 2014 • 18.00 hod.

6. koncert mezinárodního projektu „Beethoven na cestách“

Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Účinkují: laureáti mezinárodní soutěže „Münchner Klavierpodium der Jugend“

19.–23. února 2013 • Interpretační seminář barokní a klasicistní hudby

Konzervatoř evangelické akademie, Wurmova 13, Olomouc

Lektoři: Marek Štryncl, Ilona Růčková, Jitka Konečná

21. února 2014 • 19.00 hod.

Koncert lektorů Interpretačního semináře barokní a klasicistní hudby

Arcidiecézní muzeum, Václavské nám. 3, Olomouc

Účinkují: Marek Štryncl, Ilona Růčková, Jitka Konečná, Zdeněk Svozil

23. února 2014 • 15.00 hod.

Koncert účastníků Interpretačního semináře barokní a klasicistní hudby

Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

25. února 2014 • 11.00 hod. • Naša Pastorkyňa

Divadlo na cucky, Wurmova 7, Olomouc

Komponované představení, založené na libretu opery L. Janáčka Její pastor-
kyňa, doplněné písněmi z Moravské lidové poesie v písních, s doprovodem
smyčcového kvarteta.

Účinkují: studenti KEA

Režie: Anička Ducháčková

25. února 2014 • 18.00 hod. • Interní koncert

Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

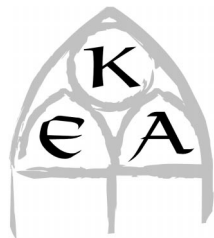
Účinkují: studenti a pedagogové KEA

26. února 2014 • 18.00 hod.

Kostel ČCE, Blahoslavova 916/1, Olomouc

Abonmá – B3 „Dobrý večer s hudbou“

Účinkují: studenti a pedagogové KEA

Setkání konfirmandů a mladší mládeže Moravskoslezského seniorátu

Pro: mládež od 12 do 15 let

Kdy: 14. – 16.2.2014

Kde: fara ČCE Zábřeh

Téma: *Marnost*

Společně se budeme zamýšlet nad tímto tématem, ale nebude chybět ani spousta zábavy, her, zpívání i jídla

Cena:

300,- Kč (sponzorská)

200,- Kč (běžná/plná)

150,- Kč (sleva pro sourozence)

S sebou: spacák, karimatku, přezůvky, teplé oblečení na ven, Bibli, hudební nástroj, zpěvník Svitá, kartičku na slevu na vlak a autobus

Další informace a přihlašování:

<http://moravskoslezska-mladez.evangnet.cz/>,
eva.urbanova@evangnet.cz

Přihlašování probíhá do 9.2.2014

Podrobnější informace budou zaslány přihlášeným.

Vedení akce zajišťují Eva Urbanová, Jan Zálešák a Marek Zikmund

15. 2. 2014 (sobota)
v našem kostele
seniorátní setkání
varhaníků
vede br. f. Pavel Krívohlavý

Schůzka **Křesťanské služby**
našeho sboru
se bude konat
ve středu 12. února 2014 v 17 hodin
v malém sále našeho kostela.
Všichni jsou srdečně zváni!

Zpráva z lednové schůze staršovstva

K hodnocení uplynulého období: Byly konstatovány vděčné reakce členů sboru na Ekonomického Posla. Staršovstvo děkuje všem, kdo do něj přispěli a připravili jeho vydání. Rovněž velmi děkuje těm sestřám a bratřím, kteří se podíleli na přípravě adventních bohoslužeb, zejména vánoční dětské slavnosti.

Harmonogram pro nejbližší období:

Připomněli jsme si ekumenické bohoslužby během Aliančního týdne modliteb a Týdne pro jednotu křesťanů, diskutovalo se o přípravě sborového dne, o Semináři pro pracovníky s dětmi, který proběhne v našem sboru. Poslední lednový týden (27.–30. 1.) se s. farářka účastní farářského kurzu v Praze.

Staršovstvo stanovilo termín **výročního sborového shromáždění na 16. 3. 2014**. Bude opět vydán sborník o činnosti sboru v roce 2013, který bude obsahovat zprávy pro výroční sborové shromáždění za jednotlivé oblasti činností. Tato neděle bude zároveň **sborovým dnem** s možností oběda a prostoru k rozhovorům.

Hospodářské věci:

Oprava oken – je hotova, okna jsou zaplácena až na menší částku, která bude uhrazena po kontrole oken.

Skříňky pod okny – budou zatím uvedeny do původního stavu, výhledově uvažujeme o výměně všech skříněk v mezisále za nové.

Rozpočet na rok 2014: Předpokládáme, že příjem sboru bude podobný jako

v loňském roce. Nejprve je třeba zajistit pokrytí pravidelných a nutných výdajů na provoz sboru – energie, odvody, Fond Mikšovských..., které – předpokládáme – budou podobné jako loni. Finanční investic v příštím roce bychom rádi podpořili vyhlášením sbírek na konkrétní účel. Plánujeme pokračovat ve sbírce na opravu oken, vyhlásit sbírku na opravu dámských záchodů. Rekonstrukce osvětlení (výměna žárovek za úspornější) bude podpořena kampaní: „Rozsviť si svoji žárovku“. Na podporu ozvučení sálu chceme požádat o grant město Olomouc.

Dozorčí rada Diakonie vypracovala dokument: „**Možné varianty uspořádání Diakonie ČCE**“. Předkládá jej k posouzení sborům, které se středisky Diakonie spolupracují. Dokument popisuje prostředí, v němž Diakonie působí a bude působit, i způsoby, jimiž je možno čelit hrozícím rizikům. Staršovstvo pověřilo pracovní skupinu ve složení: br. Jan Bartušek, br. Lubomír Vraj, s. Noemi Batlová a s. D. Konečná, aby dokument pečlivě nastudovala a zformulovala k němu stanovisko. To má být odesláno dozorčí radě Diakonie ČCE do 16. 1. 2014. Shrnutí názorů všech spolupracujících sborů bude podkladem pro jednání shromáždění Diakonie 8. 2. 2014 v Praze na Vinohradech.

Hledání nového faráře – br. kurátor obdržel kladnou emailovou odpověď (jedinou kladnou odpověď od námi oslovených br. farářů) od br. faráře **Jana Lukáše**, že kandidaturu na místo faráře

olomouckého sboru přijímá. Br. kurátor napíše br. f. Lukášovi, že jej rádi přivítáme na kazatelně (nejlépe ve druhém čtvrtletí, na podzim a na jaře příštího roku). Na dubnové schůzi staršovstva se bude konkretizovat další postup přípravného jednání. Předpokládáný nástup br. faráře je v pololetí roku 2016.

KEA – br. kurátor přečetl staršovstvu dva dopisy na podporu obsazení místa spirituála KEA. Jeden dopis je adresován Synodní radě a druhý dopis s. f. Deboře Hurtové z České Třebové, která je kandidátkou na pozici spirituálky KEA. V dopisech br. kurátor nabízí zájem našeho sboru pro novou spirituálku KEA a ochotu dále rozvíjet spolupráci olomouckého sboru a KEA. Staršovstvo s odesláním dopisů souhlasilo. Ředitel KEA by uvítal obsazení místa spirituála co nejdříve.

Z různého:

- a) S. Jana Vrajová byla požádána o **přednášku pro Vysokoškolské katolické hnutí**, ve kterém by představila naši církev.
- b) Staršovstvo navrhuje pozvat na kazatelnu s. f. Deboru Hurtovou z České Třebové, kandidátku na spirituálku KEA.
- c) Staršovstvo navrhuje zjistit zájem členů sboru o **zájezd do Wroclavi** na Setkání křesťanů ve dnech 4.–6. 7. 2014.

Informace o hospodaření sboru v prosinci 2013 jsou k dispozici u br. pokladníka.

Staršovstvo ukončilo svou schůzi 22:00 zpěvem písně a modlitbou.

*Dle zápisu A. Gabrielové
zpracovala J. Vrajová*

Fakultní nemocnice Olomouc podporuje duchovní službu pro své pacienty

U příležitosti blížícího se Světového dne nemocných, který připadá na 11. února, se v pondělí 20. ledna v olomouckém chrámu sv. Michala konalo „vyslání“ nemocničních kaplanů. Toto vyslání je v souladu s Dohodou o duchovní péči ve zdravotnictví mezi Českou biskupskou konferencí a Ekumenickou radou církví z roku 2006 a následným dodatkem k dohodě z roku 2012. Nemocniční kaplaní působí nejen ve Fakultní nemocnici Olomouc, ale také

v 16 dalších nemocnicích a pobytových zařízeních sociálních služeb ne-

jen v Olomouckém kraji. Tato služba začala ve FN Olomouc jako pilotní projekt už před čtyřmi lety a je určena všem nemocným, kteří o ni projeví zájem, nejen věřícím.

Kaplany, vlastně kaplanky, k jejich poslání – být nablízku nemocným – vyslal během ekumenické bohoslužby Mons. Josef Hrdlička, světící biskup olomoucký, za účasti duchovních dalších křesťanských církví z Olomouce. Vyslání se konalo v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů, jehož se každým rokem účastní také náš sbor.

První část duchovního slova ekumenického večera přednesl farář ČSCH František Konvalinka na téma Nasycení pěti tisíců. „Zdá se vám, že toho máte pro ostatní málo. Ale můžete podělit mnohé, tak jako Ježíš nasýtil davy pěti chleby a dvěma rybami a ještě dvanáct košů nalámaných chlebů zbylo. Tedy nebojte se, spoléhejte na Něho.“ Biskup Josef Hrdlička zase promluvil k Modlitbám za jednotu křesťanů: „Loni bylo ve světě zavražděno na sto tisíc křesťanů. Je to snad víc mučedníků než za celé minulé tisíciletí. Myslíte, že vrazi se křesťanů ptali – jsi katolík, luterán, baptista? Bylo jim to jedno, když je zabíjeli. Podívejme se na nás – křesťany. Měli bychom být všichni jedno, přeje si to i Kristus: Aby všichni jedno byli.“

Biskup Hrdlička pak kaplankám jednotlivě předal jmenovací dekrety poté, co přednesly a podepsaly slib.

Nemocniční kaplanky PhDr. ThLic. Marta Hošťálková, Th.D., PhD., Mgr. Marie Maňáková, MA., Mgr., Bc. Miroslava Tobia Matějková, působí ve Fakultní nemocnici Olomouc již čtyři roky a Mgr. Anežka Zdeňka Petříková ve Vojenské nemocnici Olomouc tři roky. Mgr. Jana Březinová ve FN Olomouc svou službu začíná.

V ambitu kostela sv. Michala je k této příležitosti pro zájemce také umístěna putovní výstava fotografií, zobrazujících čtyřletou činnost duchovní služby nemocným. Na závěr večera se v sakristii ještě konalo neformální setkání všech účastníků při kávě a čaji.

Ivana Jenišťová

Seniorské postřehy

Čas, ten neúprosný vládce v každé době, v každém letopočtu, pozvedl své žezlo a my jsme spolu s ním vykročili do nového roku. Předtím jsme ale slavili Advent a Vánoce. Dovolte mi, abych se vrátila k těm vánočním, svátečním dnům.

Poslyšte trochu historie, dovolím si poznamenat, že z mého pohledu, vy to budete vidět možná jinak. Je to už pěkných pár let, co jsem byla členkou staršovstva, rok vám přesně neřeknu, ale také byly Vánoce. Myslím si, že jdeme do kostela na Boží hod s radostnou a povznesenou myslí, z vyzdobených a upravených domovů a tak nějak to očekáváme i v kostele. Vánoční stromy ještě tuto atmosféru umocňují. O zmiňovaných Vánocích přijdeme a hle: v čele sborového sálu vedle Stolu Páně stojí něco „jako strom“, kterému vévodí červená mašle. Ubohý stromeček, který asi rostl ve velmi stíněných podmínkách, taková malá oškubaná chudinka, kterou nikdo nechtěl a tak evangelíci si ji dali do kostela. Věřte mi, že moje nálada klesla na bod mrazu. Jistě, někdo z vás podotkne, že nechodíme do kostela kvůli stromečku, ale abychom slyšeli radostnou zvěst evangelia. Ano, plně souhlasím, ale i ten kousek přírody k Vánocům patří. Jsem tak trochu rebel a tak na schůzi staršovstva jsem vznesla svůj protest. Bratr farář Nohavica mi dal za pravdu a nějak domlouval vánoční výzdobu příštích let.

Roky běžely a vánoční stromy se zlepšovaly, tak jako se zdokonalovaly vánoční besídky našich dětí. Pak obětavý bra-

tr Pavel Šnajdr věnoval strom z vlastní zahrady na Plumlově, který by velmi pěkný. Následující rok zase – a vánoční strom byl úžasný. Jelikož br. Pavla zavolal Boží hlas a on následoval svého Pána, další strom z Plumlova nebyl a už nebude.

Jelikož však máme ve sboru velmi obětavé a nápadité bratry, nezůstal bohoslužebný sál bez vánočního stromu. Tentokrát se ujal iniciativy bratr Bohdan Gallat a spolu s ním bratři Hromádkové – otec a syn.

Jistě mi dáte všichni za pravdu, že vánoční strom dnes už loňských Vánoc byl úžasný, nádherný a na něm jsme si mohli ověřit a upevnit víru v Boží sílu, která vládne, řídí a spravuje nejen nás, lidské pokolení, ale i přírodu. Strom, který věnoval bratr Gallat ze své zahrady v Horním Žlebu, a nesmírné úsilí a námaha br. Tomáše a jeho syna Jonáše než jej dopravili, usadili a vztyčili, si zasluhuje velké poděkování. Že je na něj moc pěkná podívaná, umocňují lehounké ozdoby, které vyráběli klienti sociálně terapeutické dílny Kouzelná Buřinka z Diakonie Rýmařov. Zdobení a poslední úpravy této až dech beroucí krásy provedla mládež našeho sboru. Jak nádherná je naše země, kde rostou takové stromy, žijí takoví lidé, kde se snoubí péče, síla, ale i něha, trpělivost a obětavost, to vše pod Boží mocí, láskou a pod ochrannými křídly andělů.

Bůh žehnej všem, kteří na té kráse měli účast a nám všem, kteří jsme se mohli tou krásou kochat.

Marta Palatý

Střípky z maškarády (Divoký západ, Saloon ČCE Olomouc, pátek 11. 1. 2014)

Tradiční setkání začalo otukáváním v baru, zdravicemi, sčítáním nesešlých (na které udeřila viróza, snůh a mrazy, pracovní povinnosti).

Náhle sál potemněl. V saloону byl mrtvej klid. Pokrevní bratři, náčelník Vinnetou a Old Shatterhand, svou strhující reportáží vylíčili události minulého období, a také upozornili na platnost nových a tudíž i spravedlivějších zákonů. Vzápětí si však na všechny návštěvníky saloону důkladně posvítili. Při ohledání vyšly najevo následující skutečnosti:

1. Na Divokém západě se nosí klobouky, nejlépe kovbojské. Učitelky volí něžnější model klobouku s květinou větších či menších rozměrů. Indiáni zdobí své dlouhé vlasy čelenkami s jedním či více péry umístěnými na čele či na temeni.
2. Střelnou zbraní různého druhu je zde vybaven téměř každý. Naštěstí žádný výstřel nezazněl.
3. Obyvatelé Divokého západu zásadně při představování neprozrazují své jména (někteří je skrývají pod zkrat-

kou např. PP). Jsou však hrdi na svá povolání, ať skutečná (šerif) či falešná (loutkové divadlo). Výjimku tvoří již zmínění dva bratři – Vinnetou a Old Shatterhand, kteří však (v duchu nových zákonů zajišťujících rovnoprávnost) musejí nyní tajit svou barvu pleti.

Přišel i kouzelník a svými kouzly všechny okouznil. Kdo se snad zimou do této chvíle třásl, nyní se kloboukem ovíváti musel. To díky svižnému rytmu lekce country tanců. Ladné pohyby však nejsou vše. Náčelník Vinnetou a jeho věrná (po)střelená liška usoudili, že jen ten, kdo dobře zná zvuky prerie, na Divokém západě přežije. Prověřování znalostí proběhlo formou oblíbeného kvízu. Nejlépe si nevedli ani faráři, ani kovbojové, ale všichni ostatní. Je třeba poznamenat, že všechny tři zapůjčené píšťalky byly v pořádku vráceny do vlastních rukou náčelníka Vinnetoua.

Odkud se vlastně country muzika vzala, vysvětlil milý host, rodilý Američan Dave. Od té doby, co začal poslouchat country, se konečně cítí opravdo-

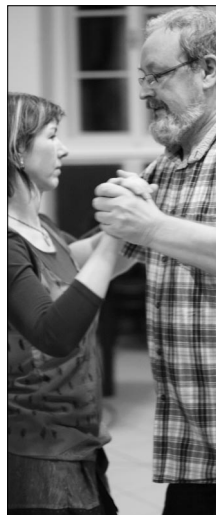
vým Čechem. Moc hezky česky povídal, hrál na banjo a zpíval, a všichni americky zpívali s ním.

Pak se tančilo a povídalo a taky jedlo a pilo. V baru dým nehoustl. Likér v nabídce chyběl, avšak vína bílého, červeného, modrého i svařeného dosti bylo, co hrdlo ráčilo. Jezdci, kteří parkovali své oře a drožky před saloonem, si s chutí připíjeli sklenicí čepovaného čaje. Stoly se prohýbaly pod tácy přetékajícími znamenitými laskominami slané i sladké chuti.

Největší ovace sklídila láhev whisky se svou bednou (obě v životní velikosti).

Velké díky patří organizačnímu umu náčelníka a jeho věrným bratřím i sestrám, kteří s přípravou saloonu i programu byli ku pomoci. Tak nashledanou zase v pátek v lednu 2015. Z Divokého západu se s vámi loučí *žena kovboje, který byl tak nemocný, že byl ochoten vypít i zázvorový čaj.*

AG

Protože věřil, ještě mluví, ač zemřel

Tento verš z 11. kapitoly Epištoly Židům se mi vybavil, když jsem poslouchala vyprávění jedné mladé sestry o jejím zvláštním prožitku:

Cestovala do Brna, a protože po příjezdu měla před plánovanou schůzkou s přítelkyní ještě časovou rezervu, rozhodla se využít jediného v tu dobu dostupného občerstvení v místním McDonaldu. Otevřela si při tom knížku kázání J. Nohavici „Víra chodí po vodě“ a četla jeho výklad oddílu z Matoušova evangelia, ve kterém Petr vystupuje z lodi a jde na Ježíšovu výzvu za ním po vodě.

Zaujal ji odstavec: *Ježíš kráčí po moři. V jeho kráčení po moři je výraz pokory, sebeoběti, zapomínání na sebe. Ani on neměl žádnou sebeuspokojivou rozkoš z toho, chodit před ránem mořem vstříc svým unave-*

ným učedníkům. Ježíš však po moři jde. Jde, protože se vydal do světa za člověkem, pro naši záchranu.

„Když jsem četla tyhle věty,“ vypráví, „pocítila jsem zvláštní, hlubokou vděčnost za to, co Ježíš pro lidi vykonal. A najednou jsem jistě věděla, že i pro mne. Bylo mi, jako bych pochopila veliké tajemství, jako bych se znovu narodila. Dosud jsem se modlila spíš k Bohu Otci a vnímala Jeho vedení ve svém životě. Teď jsem pochopila Jeho lásku i v Ježíšově oběti. Moc se z toho raduji.“

Ve společné modlitbě, která potom následovala, zněly nejen naše chvály za Boží lásku a moc jeho Ducha, ale také díky za věrného Božího svědka, olo-mouckého faráře, bratra **Jana Nohavicu** (20. 1. 1956 – 20. 9. 1997).

Jana Hojná

Milí kamarádi!

*„Už jsi dnes Bohu poděkoval
za všechno co ti dává?
On dávat nepřestává...“*

Milí kamarádi, dnes jsem se chtěla zamyslet na tím, co všechno máme, ale je toho tolik, že ztrácím odvahu o tom psát.

Jen to, co Pán Bůh pro nás stvořil – hory, moře, potůčky, broučky, ptáky, zvířata, květiny pro krásu, obilí pro obživu, lidi, kteří vše zvládají, aby nám nic nechybělo, ani rohlík, kabát nebo auto...

Rodinu (z básně M. Rafajové – sirotek: „zima je mi, nožičky to zebe, nemám

kde spát, proč mi Pán Bůh matičko, vzal tebe, mám tě tak rád.“) Víte, jaký je to dar mít sourozence? Někdy se z lásky poperete, ale až poznáš, jak by ti bylo třeba bez táty, kdo by ti ochotně spravil kolo a tak podobně...

Zrak: Jak málo jsme vděční, že jsme mohli vidět ozdobený stromeček, výzdobu, ovoce, vůně, dárky, děťátko v plenkách.

Sluch: Běžíš, a aniž by ses ohlédl, uhýbáš při zvuku projíždějícího auta za sebou, slyšíš krásné tóny, bzukot včel, blížící se bouři, tekoucí kohoutek, po hlase poznáš, že mamince něco schází, nebo že se s tebou raduje, poznáš smích i pláč.

Pohyb: Jak se asi smutně dívá chlapec na vozíčku, když ty dáš takovou pečku přímo do brány, ale je-li to kamarád, kterého jsi přivezl s sebou, bude se s tebou radovat.

Rozum: Teď už víš, co je zlé a co je dobré. *Vyvolte sobě dnes, komu byste sloužili.* (Jozue 24, 15)

To vše jsou dary, které přijímáme samozřejmě. Ale co když někomu ten dar chybí?

Společenství: Jak jste byly všechny ovečky krásné, rozjásané a šťastné v péči pastýře. Nikdy nezapomeňte, že Pán Bůh je pastýř a my jeho ovečky. Stále mu děkujeme, že On nám odpustil, On nás hledal, našel, uzdravil, zachránil a vede dál.

*Bůh je záštita má
a s ním nemusím se bát.*

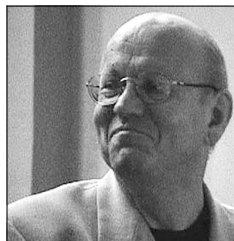
teta Eva

Cena Listů „Pelikán“ pro Miloše Rejchrtu

Cenu Listů Pelikán 2013 za práci pro politickou kulturu a občanský dialog získal letos Miloš Rejchrt. Cena mu byla slavnostně předána v pátek 24. 1. v 18 hodin v Divadle hudby v Olomouci. Stal se tak desátým laureátem ceny, která je udělována od r. 2004.

O ceně rozhoduje výbor, jehož členy jsou redaktoři Listů Václav Burian a Tomáš Tichák, a kromě nich Karel Skalický, Antonín J. Liehm, Jiří Vančura a Jan Šimsa. Nositeli ceny Pelikán (pojmenované podle zakladatele Listů Jiřího Pelikána) jsou první polský premiér po r. 1989 Tadeusz Mazowiecki, Alena Wagnerová, spisovatelka, publicistka a překladatelka, György Varga, překladatel české literatury, příslušník maďarské demokratické opozice před rokem 1989 a diplomat, Adam Michnik, Jaroslav Šabata, ekonomka Vladimíra Dvořáková, kanovník Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě a duchovní rada Sudetoněmeckého křesťanského sdružení Ackermann-Gemeinde Anton Otte, bývalá slovenská premiérka Iveta

Radičová, česko-rakouská žurnalistka Barbara Coudenhove-Kalergi.

„Laureát ceny Listů Pelikán Miloš Rejchrt (1946) je evangelický farář, autor písní, publicista, překladatel. Je to také jeden z prvních signatářů Charty 77, v letech 1980–1981 její mluvčí. Celoživotně občansky angažovaný kazatel se vyznačuje mimořádnou odvahou v těžkých historických situacích, ale také svébytným myšlením, jež ho vede k zaujímání stanovisek, nekonformních nejen vůči politické moci, ale často i vůči prostředí jemu blízkému. Tytéž vlastnosti ho vedou ovšem také k ochotě naslouchat lidem jiných názorů a životních osudů a ke snaze je pochopit.“

Tak se o Miloši Rejchrtovi píše na stránkách www.listy.cz. My ho ovšem známe také jako faráře a kazatele naší církve, jenž byl po dlouhé roky (od roku 1972) kvůli své politické angažovanosti bez státního souhlasu.

Po zahajovacím houslovém koncertu přišlo na řadu slavnostní předání ceny Listů – sošky pelikána (autor – olomoucký výtvarník Pavel Herynek). Následovala ukázka z Jirešova filmu Žert (M. Kundera), v němž si mladý Miloš

Rejchrt zahrál postavu vojína Čeňka. V následném rozhovoru Miloš Rejchrt hovořil o pojmu „disident“, kterým je často označován. „Slovo ‚disident‘ pochází z latinského dis-sedere a znamená jakési ‚od-sednutí‘; dnes by se jím mohl označit třeba Jan Hus. Disent se tvořil uvnitř určitého hodnotového systému jako kritika odbočení z určitých zásad. Já se však disidentem necítím,“ dodal Miloš Rejchrt.

Miloš Rejchrt se dál zasazuje o lidská práva. Ač je od r. 2011 v důchodu, pracuje mj. v etické komisi, která má právo vydat verdikt o tom, zda člověk, žádající o uznání účasti v protikomunistickém odboji, o ně žádá oprávněně. „Mnohokrát se nám už podařilo změnit nespra-

vedlivé oficiální rozhodnutí,“ řekl. O politických diskusích míní: „Jsem rád, když přátelské vztahy – i přes rozdílnost názorů – zůstanou zachovány. Když člověk někomu oponuje, je na nejlepší cestě si ho znepřátelit. Vášnivě debaty o nahodilostech časem mizí, ale emoční stopa zůstává. Ale když jsem dotázán, odpovím i za cenu přátelství,“ dodává Rejchrt. Podle něho jsou však povolání, v nichž člověk nesmí ani naznačovat své pocitové preference – např. z kazatelny. „Natolik věřím, že žijeme v parlamentní demokracii, že vím, že se k názoru musí dopracovat každý sám.“

iv

Spolupráce ČCE a ČČSH na přípravě 600. Husova výročí

V pondělí 13. ledna 2014 se v ústředí Církve československé husitské (ČČSH) v Praze sešla Komise pro přípravu církevních výročí Českobratrské církve evangelické a Komise pro přípravu Husova výročí ČČSH. Spolupráce vychází z dohody mezi oběma církvemi, která byla podepsána 3. prosince 2013 a jejím cílem je plánovat a realizovat toto významné výročí slavené v obou církvích společně.

Za Českobratrskou církev evangelickou se jednání zúčastnili: Lia Valková, synodní kurátorka, Joel Ruml, synodní senior a Gerhard Frey-Reininghaus, vedoucí ekumenického oddělení Ústřední církevní kanceláře a předseda Komise pro přípravu církevních výročí ČCE,

a další členové komise. Za Církev československou husitskou Tomáš Butta, patriarcha a Hana Tonzarová, přednostka odboru pro vnější vztahy, tajemnice pro ekumenu ČČSH a předsedkyně Komise ČČSH pro 600. výročí M. J. Husa, a další členové komise.

„Výročí Jana Husa máme vytvářet s ohledem na to, co společnosti chybí, co jí můžeme nabídnout. Mysleme na odkaz Jana Husa, vezměme, co máme z tradice, z dědictví a vložme do toho naši tvořivost,“ řekl na úvod jednání Joel Ruml.

Spolupráce církví na výročí neznámá, že všechny aktivity k výročí Jana Husa budou pořádány společně. Existují tradiční akce, např. oslavy ve sborech a jiné, které budou zachovány.

TN

Setkání křesťanů 2014

Od pátku 4. července do neděle 6. července 2014 proběhne v polské Wroclawi Setkání křesťanů zemí střední Evropy pod heslem Svobodni v Kristu. Setkání křesťanů se osvědčilo jako příležitost ke sdílení a výměně zkušeností s lidmi z podobných tradic či socio-kulturního kontextu, jako místo setkání a společného slavení, poskytuje prostor k rozhovoru a k lepšímu vzájemnému poznávání. Setkání křesťanů naplňuje obsahem smysl sousedství a vede k prohlubování vztahů různých zemí ve vědomí křesťanské vzájemnosti.

Přihlášení je možné na webových stránkách Setkání křesťanů:

www.wroclaw2014.net

Účastnický poplatek je pro dospělé 35 eur, pro studenty 15 eur a pro děti do 14 let zdarma. V ceně je ubytování na vysokoškolských kolejích, strava od pátku večer do neděle ráno a jízdenka na celý víkend po Wroclawi. Ekumenické oddělení Ústřední církevní kanceláře ČCE uvítá informaci o zájmu – zejména pokud se jedná o hromadnější účasti ze sborů či seniorátů. „V takovém případě doporučujeme domluvu ohledně společné dopravy. Vítána je také vaše ochota jakkoliv pomoci – finanční podpora,

dobrovolná služba, technická pomoc apod.,“ říká Daniela Hamrová z ekumenického oddělení Ústřední církevní kanceláře Českobratrské církve evangelické.

„Zveme všechny křesťany a lidi dobré vůle, aby se přijeli podívat a zažít atmosféru setkání přes hranice našich zemí, společně slavit Boha, sdílet víru, posílit jednotu křesťanů v Evropě a učinit další krok v našem putování ke svobodě. Očekáváno je několik tisíc účastníků z celé střední Evropy. Budeme rádi, když budete u toho!“ doplňuje Gerhard Frey-Reininghaus, tajemník pro ekumenu a zahraniční vztahy Ústřední církevní kanceláře Českobratrské církve evangelické.

e-církev

Historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů

Ve dnech 18.–25. 1. se konal Týden modliteb za jednotu křesťanů, který jako každý rok navázal na Alianční týden modliteb (6.–13. 1.).

Několik klíčových dat z historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů:

Kolem roku 1740 se ve Skotsku objevují stoupci letničního hnutí napojení na Severní Ameriku. Jejich obnovné snahy zahrnovaly modlitby za všechny církve a spolu se všemi církvemi.

1820 – Rev. James Haldane Stewart uveřejňuje „Náměty pro Všeobecné společenství křesťanů pro vylití Ducha“.

1840 – Rev. Ignatius Spencer, konvertita Římskokatolické církve, navrhuje vytvoření „Společenství modlitby za jednotu“.

1867 – První Lambethská konference biskupů Anglikánské církve v preambuli svého prohlášení podtrhuje důležitost modlitby za jednotu.

1894 – Papež Lev XIII. podporuje zavedení Oktávu modliteb za jednotu v období Letnic.

1908 – Z podnětu Rev. Paula Wattsona je zaveden „Oktáv jednoty církví“.

1926 – Hnutí Víra a řád začíná vydávat „Podněty k Oktávu modliteb za jednotu křesťanů“.

1935 – Abbé Paul Couturier z Francie doporučuje zavedení „Všeobecného týdne modliteb za křesťanskou jednotu“ na obecném základě modliteb za „jednotu, kterou chce Kristus, dosaženou tak, jak On to chce“.

1958 – „Unité Chrétienne“ z Lyonu ve Francii a Komise pro víru a řád Světové rady církví začínají spolupracovat na přípravě materiálu pro Týden modliteb.

1964 – „Dekret o ekumenismu“ II. vatikánského koncilu zdůrazňuje, že modlitba je duší ekumenického hnutí, a **vyslovuje se pro slavení Týdne modliteb.**

1965 – Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariát pro podporu jednoty křesťanů (později přejmenovaný na Papežskou radu pro jednotu křesťanů) začínají s oficiální přípravou textu pro Týden modliteb.

1968 – „Modlitba za křesťanskou jednotu“ se poprvé slaví na základě textů připravených ve spolupráci Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariátu pro podporu jednoty křesťanů.

1994 – Text připravený ve spolupráci s YMCA a YWCA.

Sborový den - aneb - Proč je tu náš sbor

První letošní Sborový den se konal v neděli 19. ledna. Jeho cílem bylo pokračovat v rozhovoru se sborem nad otázkami samofinancování. (Rozhovor byl zahájen na mimořádné veřejné schůzi staršovstva 27. 11. 2013, kde byly prohovořeny první tři body.) Po skončení pravidelných bohoslužeb jsme se společně zamýšleli a hledali odpovědi na otázky:

- A) Charakteristika našeho sboru,
 - B) Proč je tu náš sbor – Svědectví,
 - C) Proč je tu náš sbor – Bohoslužby a katecheze,
 - D) Proč je tu náš sbor – Služba potřebným,
 - E) Proč je tu náš sbor – Společenství křesťanů,
 - F) Proč je tu náš sbor – Součást ekumenického společenství,
 - G) Proč je tu náš sbor – Odpovědné spravování svěřených prostředků,
 - H) Plán našeho sboru
- Navrhovaná varianta samofinancování.

Po společném sborovém obědě se staršovstvo sešlo nad závěry dopolední rozpravy, aby připravilo sumář odpovědí k jednotlivým bodům pro seniorátní výbor, který souhrn z jednotlivých sborů zpracuje pro Synodní radu. Odpovědi jsme v posledním lednovém týdnu odeslali seniorátnímu výboru.

Souhrnné odpovědi za náš sbor uveřejňujeme na pokračování v tomto a v příštím čísle.

SAMOFINANCOVÁNÍ - odpověď staršovstva FS ČCE v OLOMOUCI

A) Charakteristika našeho sboru

Sbor nabízí široké spektrum možností účasti a zapojení – bohoslužby (i v domovech pro seniory), NŠ, mládež, sešlost, seniorklub, biblické hodiny (samostatně pro děti), konf. cvičení, ekumena, seniorátní a celocírkevní akce, služba pastorační pracovnice, spolupráce s KEA... Vyhovuje nám právě náš (evangelický) způsob bohoslužeb se zaměřením na společný zpěv, modlitby,

kázání a zvěst evangelia. Jsme z pohledu ČCE relativně velký sbor s řadou věrných a ochotných členů, ale v prostředí města s rozsáhlým katolickým prostředím se o nás mnoho neví. Projevuje se věrnost a zakotvenost základní skupiny členů ve sboru a stabilitou jsou ucelené rodiny – trend jejich účasti ve sboru se snažíme podporovat. Široké spektrum vede k určité separaci skupin, a tak usilujeme, aby blízko k sobě měli všichni. Projevuje se vysoká časová zatíženost střed-

ní generace. I přes početnou skupinu dětí roste věkový průměr členů sboru a staršovstva (průměr 54,66 ve 2013). Máme starší budovy s rostoucími nároky na údržbu a opravy... Pro uchování sboru a pevnosti ve víře potřebujeme posilovat písmáckou věrnost a více se za svůj sbor modlit. Stále se musíme učit být příkladem a pomocí a rozhodností získávat druhé pro víru. Pokud budeme vycházet z těchto kořenů, věříme, že rozvoj nastane „sám sebou“. Jak toho dosáhnout? Snad poctivým úsilím ve víře, že Boží moc nás přesahuje. Bohoslužby se nám nesmějí stát pouze společenskou událostí jako jediný projev evangelíka.

B) Proč je tu náš sbor: svědectví

Svědectví považujeme za základní poslání všech věřících. Kazatel i laici jsou stejně odpovědní za příklad života víry. Kazatel je více „viditelný“ ve společenství sboru a církve, laik v prostředí svého zaměstnání a okolí. Oba pak samozřejmě v prostředí své rodiny. Rozdíl: **kazatel** – aktuální zvěstování Božího slova, pastorece, vztah k lidem. **Laik** – větší rozměr svědecké působnosti navenek – spolupracovníci, sousedé.

Misijní úkol sboru chápeme ve smyslu Filipova pozvání z 1. kap. Ev. Jana: „Pojď a přesvědč se“. Nutností je osobní kontakt, a to nejen při příchodu do společenství. Jít s pozvanými a hledajícími kus cesty, věnovat jim svůj čas a zájem. Osvědčilo se nám také postupné přizvání k nejrůznějším sborovým úkolům. Další příležitosti k misijní činnosti vidíme v práci se studentskou mlá-

deží v Olomouci, a to jak s vysokoškolskými studenty, tak se studenty Konzervatoře EA. Nezapomínáme ani na nejtěžší misijní úkol – ve vlastní rodině (děti, vnoučata).

Jsme vděční za to, že ve sboru v posledních letech přibylo několik mladých rodin – většinou přistěhováním, někteří byli „uprostřed hledání sami Pánem Bohem nalezeni“ a našli cestu do našeho společenství. Odchody se většinou týkaly přirozeného úbytku (úmrtí), dále stěhování, sňatku, studia, zaměstnání. Náš zájem by měli probouzet také ti, které jsme už delší dobu ve sboru neviděli. (Další misijní příležitost?)

Oslovení lidí mimo sbor: osobní kontakty, dětské letní tábory, sborová rekreace. Otevřenosti sboru navenek pomáhají také pravidelné Večery s hudbou (Konzervatoř EA), Noc kostelů, i loňský letní velmi vydařený Englishcamp ve spolupráci s partnerským sborem z amerického města Athens.

Křty dospělých: mladá maminka společně se svým novorozeným synkem, student, příslušník seniorské generace. Je to pro nás zvláštní symbolika Boží milosti, rozprostírající se nad všemi generacemi. Věříme, že i nad naším sborem, i nad naším všelijak nedokonalým lidským snažením.

C) Proč je tu náš sbor: bohoslužby a katecheze

Bohoslužby jsou prostředkem k budování sboru. Vnášejí do neděle jistý *řád* a celému dni dávají zvláštní kvalitu, která je umocněna tím, když člověka na bohoslužby doprovází jeho rodina. Zmí-

něná kvalita začíná cestou do kostela, které je cizí všednodenní uspěchanost. Pokračuje *liturgií*, která již svým začátkem upomíná na to, proč jsme na bohoslužbách a k jakému společenství patříme. Vše se děje ve jménu Trojjediného Boha a všichni účastníci bohoslužeb patříme k těm, kteří šli za Jeho zavoláním, za Pánem církve. Při společném *zpěvu* i poslouchání slov z *Písma* zakoušíme sílu své víry. Pokud nás při bohoslužbách osloví alespoň něco z toho, získáváme hodně. Bohoslužebná liturgie nám umožňuje *vyznávat* své viny a *prosit o odpuštění*. Jsme-li podepření vyznáním církve a obklopeni vírou všech kolem, je naše víra významně posilována. V *přímlyvných modlitbách*, kterými neseme nouzi druhých lidí a druzí zase tu naši, si uvědomujeme nepatrnost vlastních starostí a problémů vzhledem k břemenům těch, kteří opravdu trpí. *Požehnáání* nás propouští z bohoslužeb do služby všedních dní. Máme-li v ní obstat, potřebujeme tu hodinu nedělního rána, hodinu společenství a povzbuzení jako sůl. Bohoslužby většinou zajišťuje sestra farářka, ale také hosté, ordinovaná laická kazatelka a občas předčitatelé, na průběhu bohoslužeb se nepravdělně podílejí různé skupiny sboru.

Katecheze znamená teoretické i praktické uvedení do křesťanského života, přípravu na přijetí svátostí a vzdělávání, přičemž jsou pro nás zavazující Kristova slova, která zapsal evangelista Matouš (Mt 28, 18–20). Katechezi zajišťuje a organizuje sestra farářka ve spolupráci se staršovstvem.

D) Proč je tu náš sbor: služba potřebným

Návštěvy osamělých, starých, nemocných, ale také starost o mladé rodiny, zejména s dětmi, nemocnými či jinak dočasně něčím omezenými, o neúplné nebo rozpadající se rodiny. Návštěvy u zadlužených, závislých, pozůstalých. Návštěvy v Domovech seniorů – 3 domovy, několik členů sboru je i v dalších zařízeních mimo Olomouc (Prostějov, N. Hvězdlice, Bohuslavice). Služba ve vazební věznici Olomouc – sestra farářka a jedna pověřená sestra 1x měsíčně.

Středisko Diakonie Rýmařov – vzdáleno 50 km, Domov D. Moravice 60 km. Jsme jejich partnerským sborem od r. 2009. Dvakrát měsíčně tam jezdí pastorační pracovnice i o prázdninách.

Spolupráce v našem městě – žádána, zájem projevil Magistrát města Olomouce – soc. odbor – o náš Seniorský klub, budeme řešit.

Dobročinné sbírky celocírkevní vynesly v našem sboru 16 000 Kč. Konkrétně přinesl ještě náš sbor pro partnerské stř. Rýmařov dalších 15 000 Kč (burza).

Jednou z vizí našeho sboru je mít vlastní diakonické zařízení – Domov seniorů. Na diakonické projekty by peníze z restitucí jistě jít měly. Diskuse může být o tom, zda nebo v jaké míře to lze řešit jako podporovanou a v jaké míře přínosnou (ekonomicky návratnou) investici. Službu potřebným zajišťuje na plný úvazek pastorační pracovnice, podílí se sestra farářka a někteří členové sboru.

E) Proč je tu náš sbor: společenství křesťanů

Do společné diskuse k otázkám tohoto bodu se zapojila značná část přítomných. Lidem ve sboru na dobrých vztazích záleží. Různé skupiny lidí se scházejí při těchto příležitostech: bohoslužby, beseda po bohoslužbách (vnímána jako stmelující prvek i možnost k oslovení nově přichozích), biblické hodiny, koncerty KEA, setkání v rodinách „Sešlost“, Seniorklub, prázdninové rekreace a tábor, sportovní akce, mládež, Noc kostelů, anglický kurz (zaujal lidi napříč generacemi i přátele sboru), výtvarné dílny... Jak bylo při besedě zmíněno, bývá naše vzájemná podpora znát také ze soukromých telefonních úctů, z času, který si vzájemně věnujeme i v týdnu, nebo z ochoty lidí věnovat se různým službám (třeba řidiči pro dovoz účastníků na bohoslužby nebo cesty do střediska Diakonie, zvoníci, služby při vaření kávy pro besedu po bohoslužbách...).

Ne vše je ideální a z důvodu vytíženosti, zdravotních problémů, věku nebo někdy i neochoty se neschází k brigádám na úklid či drobné práce tolik lidí jako v minulosti. Účastníků biblických hodin a Seniorklubu ubývá. Konkrétní lidé si vědomě všímají nově přichozích a sna-

ží se o nenásilné oslovení, není jich však mnoho. V diskusi byla zmíněna i zkušenost rodin, které dlouhou dobu hledaly vztah k našemu společenství. Začlenění a bližšímu vztahu k lidem pomohly obvykle úkoly a s nimi spojená důvěra. Myšlenka: „Kdo hledá, najde“ by měla platit obousměrně, jak pro nově přichozí, tak pro členy sboru. Přirozeným momentem navázání vztahu bývají často děti. Návštěvám nemocných se věnuje nejčastěji sborová sestra a sestry z křesťanské služby. Perspektivu vidíme v dětech a mladé generaci. S dětmi pracuje pravidelně 12–14 ochotných bratří a sester ve třech věkových skupinách. Celkem se schází přibližně 15–25 dětí (v předvánočním období okolo 40). V mládeži, která je tvořena z větší části dorostem, se schází 10–15 účastníků, stará se o ně jeden mladší člen staršovstva a jeden bratr ze střední generace. Střední generace je v našem sboru zastoupena hojně, část přebírá zodpovědnost za sborový život a je propojena setkáváním v rodinách. Starší generace je v rámci svých možností rovněž aktivní – ve vzájemné podpoře, setkávání se i v účasti na bohoslužbách. Jsme vděční za své společenství a věříme, že s Boží pomocí se také v další generaci najdou ochotní, obětaví a věrní lidé – bratři a sestry. *(pokračování příště)*

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Jana Rumlová, Ivana Jenišťová, Jana Vrajová,
Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek
e-mail: pirniki1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Laco Švec

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 20. ledna 2013

Vyšlo: 2. února 2014

Uzávěrka příštího čísla: 20. února 2014

<http://www.olomouc.evangnet.cz>